

Мотивационно писмо

Зашо участвам в този конкурс? Защото трябва. Но така или иначе съм тук, ще опитам да напиша нещо вярно за себе си.

„И в началото беше словото.“ От момента, в който разбрах, че няколко реда код могат от нищото да направят приложение, не винаги съвсем работещо, но такова каквото си представям, разбрах с какво искам да се занимавам до края на живота си. Технологите не са цел, а инструмент. Начин да експериментирам, да разглобявам света и да го сглобявам обратно по-интересен.

Когато си представям бъдещето, не виждам корпоративна излъскана сграда пълна със свободно препускащи HR-и и други бизнес типове, виреещи добре в естествения си хабитат и тук там някой оцеляващ древен програмист в дъното на хранителната верига, рефлектиращ върху изборите в живота си, които са го довели до тук. Виждам работилница, няколко души, които се разбират без много думи, много идеи и точно толкова хаос, колкото да се случва нещо истинско. Искам да съм създателят, а не човекът в костюм, който обяснява в презентация защо някой друг трябва да създава вместо него.

В IT ме привлича свободата, възможността да комбинирам код, дизайн и разбиране за хората, за да направя нещо, което има смисъл. Не ме привлича светът на buzzword-ите и престорената продуктивност, където всеки е някакъв тип мисловен лидер, който толкова бързо гони целите продиктувани от собственото си разбиране за общественото разбиране за това какво трябва да се разбира от един индивид, който съвсем не разбира какво означава да постигнеш успех, че не осъзнава, че спринтира с невъобразима скорост в кръг, връщайки се в изходно положение веднъж на всеки няколко години. Ако „hustle culture“ е билет за успеха, аз предпочитам да остана на перона.

Избирам смисъла пред удобството. Създаването пред рутината. Автентичността пред позата. Ако този конкурс търси хора, които мислят малко накриво, работят с удоволствие и все още вярват, че от една добра идея може да излезе нещо истинско, тогава съм на правилното място.